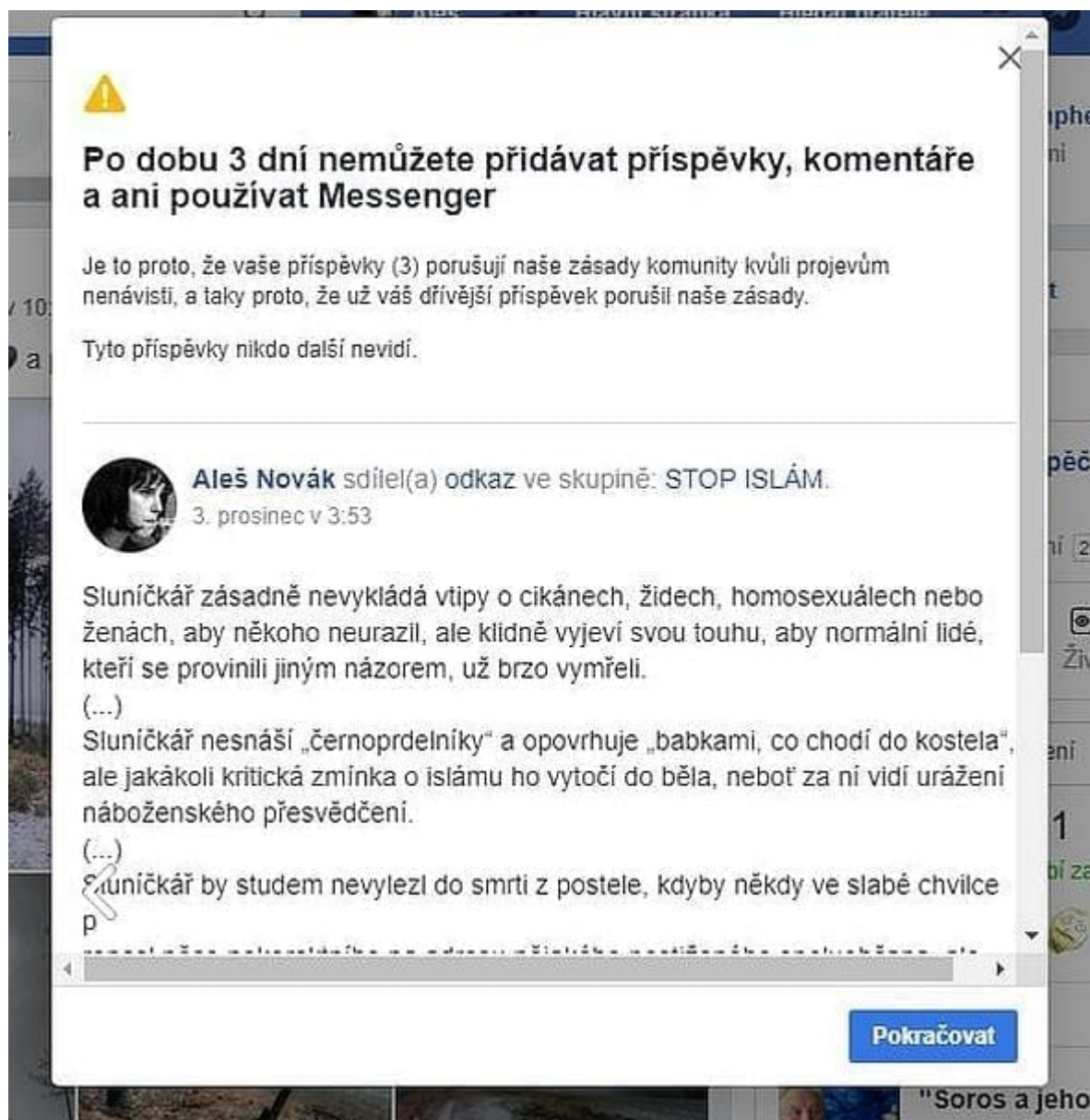

Smích je zbraň proti fanatismu

Bezpochyby platí, jak napsal G. Allport v textu *O povaze předsudků*: „Pod ostnem zesměšnění a humoru splaskává nabubřelost i přitažlivost agitátorů-demagogů přičící se zdravému rozumu. Smích je zbraň proti fanatismu.“

Říká se, že humor má osvobozující charakter. V obtížných dobách vzniká největší množství vtipů, které na danou situaci reagují. Za vtipy, které se týkaly představitelů komunistického státu, se ale chodívalo i do vězení...

Pan Vojta poslouchá u stolu v hospodě, jak si chlapi vyprávějí politické vtipy, a říká: „Tenhle je dobrej, to si musím napsat. Jak se jmenujete?!“ Co dodat. Zřejmě to pro dotyčné, kteří si dané politické vtipy vyprávěli, nedopadlo úplně dobře.

Michal Čelíček ve své práci Humor a kvalita komunikace uvádí: „Lidská schopnost porozumění a tvorby humoru je úzce spjata s představivostí, tvořivostí a nadšením pro hru.“

Schopnost postřehu, nadsázky, jisté absurdity a přenesených významů – to je základ toho, jak anekdoty vznikají. Častokrát si lidé říkají, kdo to asi vymyslel, a také si připomínají, že tak dobrý vtip si musí zapamatovat, aby ho mohli vyprávět dál. [\[pokračování zde...\]](#)

Článek Ivany Chmel Denčevové **Smích jako zbraň proti fanatismu. I za normalizace byl humor zrcadlem doby** vyšel na stránkách Českého rozhlasu 13. listopadu 2017.